

Bilag 8.

Finansministerens kommentarer til bilag 6 (§ 119).

Grosserer-Societetet har i skrivelse af 2. november 1970 (bilag 6) bl. a. henstillet, at bestemmelsen i toldlovsforslagets § 119 om adgangen til at opkræve betaling for toldforretninger, der ønskes gennemført uden for toldvæsenets ekspeditionstid, bortfalder.

Hertil skal jeg bemærke følgende:

I henhold til toldlovsforslagets § 119, der svarer til den gældende toldlovs § 9, fastsætter finansministeren toldvæsenets ekspeditionstid, og han kan desuden fastsætte vederlag for toldforretninger, der foretages uden for ekspeditionstiden.

Toldvæsenets ekspeditionstid er fastsat til mandag-fredag kl. 8.00-16.30. For toldbehandlingsforretninger i havne dog mandag-fredag kl. 7.00-16.30. I havne, hvor ekspeditionstiden varer til kl. 17.00, forlænges toldvæsenets ekspeditionstid tilsvarende. Også på andre områder, hovedsagelig for visse dele af grænsetrafikken, er der gjort afvigelser i udvidet retning fra den almindelige ekspeditionstid. Ekspeditionstiden er fastsat under hensyntagen til erhvervslivets, herunder havnenes, almindelige arbejdstid, og langt den overvejende del af ekspeditionerne finder da også sted i toldvæsenets ekspeditionstid.

Da transportmidlerne ankommer døgnet rundt, kan der være behov for at få udført toldforretninger uden for ekspeditionstiden. Der opkræves et gebyr, hvor der foregår en egentlig ekspedition, f. eks. fortoldninger, losning af skibe fra udlandet samt rejsegods-eftersyn ved passagerskibe og fly.

Statens udgifter til det til gennemførelsen af disse ekstraordinære ekspeditioner nødvendige personale er betydelige, idet toldvæsenets personalestyrke er fastsat i forhold til arbejdsopgaverne inden for ekspeditionstiden, hvor antallet af toldforretninger er størst, og hvor der derfor er mulighed for en rationel arbejdstilrettelæggelse. Omkostnin-

gerne ved opkrævning af gebyrerne er derimod beskedne.

Den bestående ordning med adgangen til at få udført ekspeditioner uden for ekspeditionstiden tilgodeser erhvervslivets ønsker om en smidig ekspeditionsordning, og den omstændighed, at der skal betales gebyr for disse ekspeditioner, begrænser deres antal og dermed statens administrationsudgifter. Man er af den opfattelse, at gebyrbetalingen uden at virke urimeligt belastende har den tilsigtede regulerende virkning.

Statens indtægter ved gebyrordningen udgjorde i finansåret 1969-70 11 mill. kr., og for 1971-72 er den budgetteret med 11,5 mill. kr.

Grosserer-Societetet anfører som argument for afskaffelse af gebyrerne, at der ikke bør finde forskelsbehandling sted mellem private rejsende, som ved ankomst her til landet medfører toldpligtige varer, og erhvervsdrivende, som modtager varesendinger, hvis ekspedition kræver toldbehandling uden for toldvæsenets normale ekspeditionstid.

Hertil skal bemærkes, at der for eftersyn af passagerer, der ankommer her til landet med skib eller fly, betales gebyr af skibet eller luftfartselskabet for passagereftersynet; en gebyropkrævning hos den enkelte rejsende ville være praktisk uigennemførlig. I øvrigt må private rejsende, der måtte medføre en egentlig varesending, betale gebyr for toldbehandlingen efter de sædvanlige regler.

Med hensyn til Grosserer-Societetets bemærkning om, at societetet finder det rigtigst, at bestræbelserne for at afskaffe sportler også omfatter gebyret for udførelse af toldforretninger uden for toldvæsenets ekspeditionstid, skal anføres, at der ikke er tale om en sportelordning. Samtidig med en i 1961 gennemført vederlagsordning (rådig-